

עפ"ג 30791/07/14 - דוד מימון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עפ"ג 30791-07-14 מימון נ' מדינת
ישראל
לפני:
כב' השופט יעקב שפסר, אב"ד כב' השופטת זהבה בוסתן כב'
השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

המערער
נגד
המשיבה
דוד מימון
מדינת ישראל

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד גיל גבאי

ב"כ המשיבה עו"ד יעל תרם

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

ערעור כנגד גזר דינו של בימ"ש השלום ברמלה (כב' השופטת ליאורה פרנקל שיפמן)

בת"פ 40305-08-13, לפיו הורשע המערער בחמישה כתבי אישום שונים שהוגשו בעניינו, ונידון בסופו של דבר במכלול התיקים ל- 23 חודשי מאסר בפועל וכן מאסרים מותנים, פסילת רישיון נהיגה וקנס.

התיקים שהוגשו כנגד המערער ובהם הורשע עניינם מגוון וכוללים עבירות רכוש של פריצה לרכב, גניבה ממנו, גניבה והיזק לרכוש והסגת גבול, עבירות סמים ועבירות אלימות שעניינן איומים, תקיפת שוטר והפרעה לשוטר.

במהלך ההליך בערכאה קמא הגיעו הצדדים להסדר טיעון אשר כלל הסדר מוסכם לעונש באשר לשלושה תיקים ובאשר לשניים אחרים עבירת ההתפרצות ועבירת האלימות כלפי השוטרים, לא הגיעו הצדדים להסדר וכל צד טען כהבנתו.

ביהמ"ש קמא בגזר-דין ארוך, מקיף וממצה, החובק 23 עמודי פרוטוקול, פירט את העובדות נושא הנדון בכל תיק ותיק

עמוד 1

בנפרד, ראיות הצדדים וטיעוניהם, וכן בחן בכל תיק ותיק בנפרד את מרכיבי הענישה הנדרשים, הכל בהתאם לסעיף 40 א' כנדרש ובמסגרת זו היה ער למכלול השיקולים הנדרשים ועל אף שלא מצא נקודות זכות רבות, בכל זאת הביא בחשבון לשיקולי הקולא את החסכון בזמן השיפוטי וקבלת האחריות מצדו של המערער, וגזר עליו את המפורט לעיל.

במסגרת זו יש לציין כיבד ביהמ"ש את הסדר הטיעון שהציגו הצדדים ובאשר לשתי העבירות הנוספות אליהן לא הגיעו הצדדים להסדר, מצא לנכון להפעיל את המאסרים המותנים שהיו תלויים ועומדים כנגד המערער בכל אחד מהתיקים, בחופף ובמצטבר, תוך שדחה את עמדת המדינה להשתת ענישה מקסימאלית.

תמצית נימוקי המערער היא כי המתחם שנקבע לעבירת ההתפרצות בין עבודות שירות ל- 12 חודשי מאסר אינו סביר, תוך שעל ביהמ"ש קמא היה לייחס לעמדת המתלונן שביקש שלא להתלונן כנגד המערער.

גם באשר לעבירת האלימות כנגד השוטרים, טוען המערער כי איננה מהרף הגבוה ובוצעה מתוך סערת רגשות, וזאת נוכח העובדה כי לא הוסרו האזיקים מידי בעת שביקש להתפנות.

בנסיבות אלה, הפעלת המאסרים המותנים היתה צריכה להיעשות בחלוקה שונה תוך הגדלת החפיפה ביניהם.

המדינה עותרת לדחיית הערעור. לטענת המדינה, המדובר בענישה מתונה ביותר בנסיבות העבירות, טיב האירועים ועל רקע עברו הפלילי של המערער, כשבת המשפט לא מיצה עמו את הדין בהפעלת המאסר המותנה בחופף ובמצטבר.

עוד טוענת ב"כ המדינה כי מלכתחילה הגיעו הצדדים להסדר טיעון מקל במיוחד בשלושת התיקים האחרים כשמדגישה כי בכל אחד מהתיקים הגיע המערער עם מאסר על תנאי כבד התלוי ועומד כנגדו.

לאחר שעיינו בפסק-הדין נושא הערעור ושמענו את טיעוני הצדדים, לא מצאנו להיעתר לערעור.

יתכן והעונש שהוטל על המערער אינו קל, ואולם כלל נקוט בידינו כי אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בענישה אלא אם סוטה היא במובהק מרמת הענישה המקובלת, דבר שלמותר לציין אינו מתקיים בענייננו. המדובר במערער בעל עבר פלילי מכביד ביותר, הנושא ברישומיו 19 הרשעות + 5 גמרי דין הכוללים בתוכם מגוון רב ורחב בהרבה של עשרות עבירות ממספר הרישומים עצמו.

ביהמ"ש קמא הביא כאמור בחשבון את מכלול השיקולים לחומרה ולקולא, לא מצאנו כי נפלה שגגה מלפניו הן בקביעת המתחם והן ביישומו הלכה למעשה על עניינו של המערער שלפנינו, ובנסיבות הכוללות של העניין, לא מצאנו כל מקום להתערב בגזר-הדין.

הערעור נדחה.

ניתן והודע היום ט"ו כסלו תשע"ה, 07/12/2014 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט

זהבה בוסתן, שופטת

יעקב שפטר, שופט
אב"ד